

בְּרִישֵׁמָא קְדִישָׁא, וְאֶתְעַרְתָּ עֲלֶיהָ, וְשָׂרִיא עֲלֶיהָ רוּחָא
 דְּהָהוּא עֲלֵמָא קְדִישָׁא וְהַשְׂכִּינָה הַנִּקְרָאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הִיא עוֹבֵרֶת עֲלָיו וְהִיא
 רוֹאֶה אוֹתוֹ בְּרוּשָׁם שֶׁל הָאוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ וְאִזּוּ הִיא מִתְעוֹרֶרֶת עֲלָיו וְשׁוֹרֶה עֲלָיו רוּחַ מִצַּד
 אוֹתוֹ עוֹלָם שֶׁל הַעֲשִׂיָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמִזְמֶה דְּאֵתְ אָמֹר כְּמוֹ שְׁנֵי אֲמָרִים בְּפִסּוּק, (יחזקאל
 טז) וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִתְבוֹסָסֶת בְּדַמֶּיךָ וְגו' דְּהֵינּוּ
 שְׁמִשׁ"כ. בְּדַמֶּיךָ פִּירוּשׁוֹ: בְּתַרְי שְׁהוּא שְׁנֵי דַמִּים דָּם מִלֵּה וְדָם פְּרִיעָה שְׁעִי"ב
 הוּא זוֹכֵה לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא.

בדמיך חיי בלשון רבים דם המילה ודם הפריעה

וְאִי תִימָא, הָתָם כִּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, דְּשָׂכִיחַ
 בִּינֵיהוּ דָם פִּסְחָא וְדָם מִלָּה, כְּדִין פְּתִיב בְּדַמֶּיךָ
 חַיִּי, הָכָא מָאִי בְּדַמֶּיךָ וְאִם תֵּאמַר שְׂכָא שֶׁר יֵצְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הִיא
 נִמְצָא בִּינֵיהֶם דָּם פִּסְחָא וְדָם מִלָּה וְלִכְּן הִיא נֵאמַר שֶׁם בְּדַמֶּיךָ חַיִּי בְּלִשׁוֹן רַבִּים כִּי הִיא שֶׁם שְׁנֵי
 דַמִּים וְלִפִּי זֶה קֶשֶׁה לְמַדָּה כֵּן נֵאמַר בְּדַמֶּיךָ בְּלִשׁוֹן רַבִּים הִיא שֶׁם רֶק דָּם אֶחָד שֶׁל דָּם הַמִּלָּה.
 אֲלָא תִרִין, חָד דְּמִלָּה, וְחָד דְּפְרִיעָה. חָד דְּגִזְרִין,
 דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל. וְחָד דְּפְרִיעָה, בְּצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם אֲלָא
 בְּאִמַת גַּם פֶּה יֵשׁ שְׁנֵי דַמִּים דָּם אֶחָד שֶׁל הַמִּלָּה וְדָם אֶחָד שֶׁל הַפְּרִיעָה דְּהֵינּוּ דָּם הַמִּלָּה
 מִתְקַן אֶת הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וּמִבְטֵל מִמֶּנָּה אֶת אַחִיזַת הַחִיצוֹנִים, וְדָם הַפְּרִיעָה
 מִתְקַן אֶת הַיְסוּד הַנִּקְרָא צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם כִּי ע"י הַפְּרִיעָה מִתְגַּלָּה בְּבֶשֶׁר הָאוֹת י' שְׁהוּא בִּיְסוּד

(רמ"ק). וְאֵלֶיךָ תָּרִין דְּמִין דְּבַר נָשׁ קָאִים בְּגִינְיָהוּ בְּקִיּוּמָא
 דְּעֵלְמָא דְּאֵתִי וּבֵאלו שני הדמים מתקיים האדם בזכותם בקיום שלם בעולם הבא,
 הָדָא הוּא דְּכֵתִיב וְזֶה מִשׁׁכַּב בַּפְּסוּק בְּדַמֵּיךָ חַיִּי בלשון רבים כי ע"י דם
 המילה והפריעה מתקיים האדם בעולם הבא.

רשב"י מבאר הפסוק סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר רשב"י אמר לבאר את הפסוק, (תהלים כה) סוֹד יְהוָה
 לִירָאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם ומש"כ. סוֹד יְהוָה לִירָאָיו
 פירושו, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שהיא השכינה הנקראת כנסת ישראל ע"ש שהיא
 כונסת בתוכה את כל נשמות ישראל שמקבלת מז"א, והיא נקראת סוד ה' כי נשמות ישראל
 הם בחינת הסודות של ז"א הנקרא הוי"ה והמלכות ניתנה ליראיו כי הצדיקים ע"י מעשיהם
 מעלים אליה מ"ן ועי"כ היא מתייחדת עם ז"א ולכן הם זוכים אליה (רמ"ק). ומש"כ
 וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, דָּא צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם, (דף צ"ב ע"א)
 בְּקִשׁוּרָא חֲדָא שהוא היסוד הנקרא צדיק יסוד עולם ונקרא ברית שפירושו חוזק
 וקיום הדבר וכן להודיעם פירושו מלשון חיבור וקישור כמש"כ והאדם ידע והכוונה שמאחר
 שהשכינה שורה על הצדיקים אז לכן היסוד רודף אחריהם להיודע אליהם ולהתחבר אליהם
 ואז הצדיקים זוכים שישרו עליהם היסוד והמלכות בקשר אחד (רמ"ק).

מילוי האות יוד שלימות כל האצילות

יוד, תלת אתון, שלימותא דכלא ואומר רשב"י שבמילוי אות י' יש שלוש אותיות שהם י, ה, והם שלימות כל האצילות שכל האצילות נכלל באות י'. **י' ראשיתא דכלא** דהיינו האות י' עצמה היא כנגד החכמה שהוא תחילת האצילות מאחר שהכתר הוא עליון ונעלם ואינו מהמנין ולכן החכמה היא הנקראת ראשית (מק"מ). **י' עלאה דכלא** וכללות האות י' היא כנגד הג"ר שהם מעל האצילות דהיינו שהקוץ העליון הוא הכתר והאות י' עצמה היא החכמה והקוץ התחתון הוא כנגד הבינה (רמ"ק). **וא"ו אמצעיתא, שלימותא דכל סטרין. מעבר לכל רוחין, ביה תליא מהימנותא** והאות ו' שבמילוי האות יוד היא כנגד הז"א הכולל ו"ק שהוא אמצע האצילות וז"א הוא השלימות של כל צדדי הו"ק וכן ז"א הוא מעבר לשפע של כל הרוחות שהם כוחות החיים הנמשכים מהבינה דרך ז"א למטה ובו"א תלויה חיות המלכות הנקראת אמונה (רמ"ק). **דל"ת, גנתא, צורא דחיי. את דא זעירא, שלימא דכלא** ובאות ד' שבמילוי האות יוד היא כנגד המלכות הנקראת גן כי בה נטועים נטיעות השפע העליון והיא צרור החיים כי היא קושרת וצוררת בתוכה את כל שפע החיים העליונים (רמ"ק).

כל הספירות כלולות באות י' במילוייה

את דא סתימא דכל סטרין והאות י' היא הקטנה מכל האותיות והיא השלימה מכולן כי כל הספירות כלולות בה. **בד נפיק, נפיק במלכא עם חילוי** וכאשר האות י' יוצאת ונאמרת מהפה היא יוצאת כמלך עם חילוי דהיינו

הלימוד היומי

שכאשר הוגים את האות י' הוגים אותה עם כל אותיות המילוי שלה להורות שכל הספירות כלולות בה. **תָּב** (נ"א יתיב) **לְבַתָּר**, י' בְּלַחֲדוּי, בִּיה אִסְתִּים מְלָה, וכאשר היא חוזרת להיות אות י' לבדה בלי המילוי והוא כאשר היא מצטרפת יחד עם אותיות אחרות אז נסתמים ונעלמים כל הספירות הכלולות בה, בִּיה נְפִיק, סָגִיר וּפְתָח (נ"א נָגִיד וְנְפִיק וּפְתָח) דהיינו שלפעמים היא יוצאת ומתגלת במילוי שלה ולכן האות י' היא סגורה ופתוחה אל הספירות הכלולות בה (רמ"ק).

אות ה' הראשונה שבשם הויה כוללת כל ספירות האצילות

ה"א (נ"א ד"א) **שְׁלִימוֹתָא דְכָלָא, לְעִילָא וּלְתַתָּא. וְהָא אַתְמוֹר** וכן האות ה' הראשונה שבשם הויה היא כוללת את כל ספירות האצילות בין את מה שלמעלה ממנה ובין את מה שלמטה ממנה ומשא"כ האות י' שהיא כנגד החכמה היא מגלה את מה שלמטה ממנה שהם ו' ד' כי הוא הראשית וכולם אחריו והרי התבאר הענין (רמ"ק), **ה"א ה', הָא יְדִיעָא** והמילוי של האות ה' היא ה"א ואומר רשב"י שהאות ה' הפשוטה ידוע שהיא כנגד הבינה והספירות נכללות בה כי האות ה' היא בצירוף אות ד' ובתוכה אות ו' שהם זו"ן והקוץ שמאחורי האות ד' היא כנגד החכמה שמתייחד עימה (רמ"ק). **א' הוּא יו"ד, שְׁלִימוֹ דְתַלְתָּ אַתְוּוֹן, דְּאִינוֹן בְּרִישָׁא, דְּסִתִּימִין** (ס"א ביו"ד וְהָא אֲנֻקְמוּהָ [101]) בִּיה והאות א' שבמילוי האות ה"א היא בצורת אותיות יו"ד דהיינו שיש בה אות ו' באמצע ואות י' למעלה

אור הרשב"י

[101] כן הוא גירסת המק"מ.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000